

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ
ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ
ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਭੰਡਾਰੀ
ਅਮਰ ਨਾਥ ਭਾਰਦਵਾਜ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।
ਬਨਾਮ
ਦਿੱਲੀ ਰਾਜ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1953 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 128-ਡੀ:

ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ (1898 ਦਾ V) ਸੈਕਸ਼ਨ 517—ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ-ਦੀ ਹੱਦ-ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਬਾਰੇ ਨਿਯਮ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 517 ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਸਤੂ ਦੇ ਮਾਲਕਾਣਾ ਹੱਕ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਵਿਵੇਕ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਵੇਕ ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਵਿਵੇਕ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਿਆਂਇਕ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਰਿਵਾਲਵਰ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਵਾਲੇ 25 ਮਈ, 1953 ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਡੀ.ਆਰ. ਪਾਹਵਾ, ਦੂਜੇ ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸੋਧ ਲਈ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 435, 520 ਅਤੇ 561-ਏ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ।

ਬੀ ਐਸ ਮਿਸ਼ਰਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ
ਬਿਸ਼ੰਬਰ ਦਿਆਲ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਭੰਡਾਰੀ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਇਹ ਤੈਅ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੇ ਇੱਕ ਖਾਸ ਰਿਵਾਲਵਰ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ?

12 ਮਾਰਚ, 1952 ਨੂੰ ਇੱਕ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਥ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਰਿਵਾਲਵਰ ਚੋਰੀ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਹਥਿਆਰ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਦੋ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਨੂੰ ਪੀਨਲ ਕੋਡ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 302 ਅਤੇ 307 ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਅਸਲਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 (ਐਫ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਰਿਵਾਲਵਰ ਜਿਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੂੰ

ਰਾਜ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਧਾਰਾ 302 ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਬਾਕੀ ਦੇ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। 19 ਅਪ੍ਰੈਲ 1953 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਜੋ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਥ ਦਾ ਪਿਤਾ ਹੈ, ਨੇ ਰਿਵਾਲਵਰ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਪਰ ਵਿਦਵਾਨ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੇ ਦੋ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਮੁੜ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਉਸ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ 2 ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਰਥਾਤ। (1) ਕਿ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਛੇੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ (2) ਕਿ ਹਥਿਆਰ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਕਾਰਨ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਉਕਤ ਰਿਵਾਲਵਰ ਦਾ ਮਾਲਕ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਹਥਿਆਰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਰਿਹਾ ਸੀ; ਕਿ ਇਹ ਲਾਇਸੈਂਸ ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਵੈਧ ਸੀ ਜਿਸ ਦਿਨ ਰਿਵਾਲਵਰ ਚੋਰੀ ਹੋਇਆ ਸੀ; ਕਿ ਰਿਵਾਲਵਰ ਉਸਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਜਾਂ ਜਾਣਕਾਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਖੋਹ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ; ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਜਲਦੀ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਚੋਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸ ਕੋਲ ਰਿਪੋਰਟ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਰਿਵਾਲਵਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਰਾਮਦ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਰਿਵਾਲਵਰ ਰਾਜ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਵੇ। ਜਦੋਂ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਹਥਿਆਰ ਰੱਖਣ ਦੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਜੁਰਮ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰਿਵਾਲਵਰ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਿਉਂ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਦੱਸਣ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਮੁਢਲੀ ਸਾਵਧਾਨੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਵਰਤੀ।

ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜੋ ਵਿਵਾਦ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਤਾਕਤ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 517 ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵਸਤੂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਵਿਵੇਕ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਵਿਵੇਕ ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਵਿਵੇਕ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਿਆਂਇਕ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਖਾਜ਼ਾਸਾਹਿਬ ((1900) 2 Bom. L.R. 768) ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਸਤੂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਵਸਤੂ ਖੋਹਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ

ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਗੋਬਿੰਦ ਪਰਸ਼ਾਦ ਬਨਾਮ ਸਮਰਾਟ (A.I.R. 1934, Lah. 247) ਵਿਚ ਜਸਟਿਸ ਅਬਦੁਲ ਕਾਦਿਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹਨਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿਚ ਅਕਸਰ ਵਿਹਾਰਕ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਜਦੋਂ, ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਸਾਮਾਨ ਚੋਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਮਾਲਕ ਬੇਸ਼ੱਕ ਮਾਲ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਮਾਲਕਾਣਾ ਹੱਕ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਾਲਕ ਬਣਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਕੇਵਲ ਵਾਜਬ ਹੈ ਕਿ ਮਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਵਿਚਾਰ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ, ਜੇਕਰ, ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਸਾਮਾਨ ਚੋਰੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਗਲਤ ਬਿਆਨੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ 'ਚ ਮਾਲਕ ਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ ਕਬਜ਼ਾ ਸਗੋਂ ਮਾਲ ਵਿੱਚ ਮਾਲਕਾਣਾ ਹੱਕ ਦੀ ਵੰਡ ਵੀ ਲਈ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਉਹ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਕਿ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਚਕਾਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਧੋਖਾਧੜੀ ਨਾਲ ਖਰਾਬ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਜੇ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਉਹ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚੋਂ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਕਿਸੇ ਤੀਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਵੇਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਹ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਮਾਲ ਧੋਖਾਧੜੀ ਅਤੇ ਗਲਤ ਬਿਆਨਬਾਜ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਿਰਦੇਸ਼ ਖਰੀਦਦਾਰ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ। ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਬਹਾਲੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਸਿਵਲ ਉਪਚਾਰਾਂ 'ਤੇ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਹੋਣ।

ਜੇਕਰ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਤੱਥ ਸੱਚ ਹਨ। ਬੇਟੇ ਨੇ ਪਿਉ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਜਾਂ ਜਾਣਕਾਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਰਿਵਾਲਵਰ ਖੋਹ ਲਿਆ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਨੈਤਿਕ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਾਂਗਾ, ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਧੀਨ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਾਂਗਾ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਨੂੰ ਰਿਮਾਂਡ ਕਰਾਂਗਾ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਜ਼ਬਤ ਦਾ ਹੁਕਮ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਸ ਪੱਖੋਂ

ਉਸ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ 30 ਨਵੰਬਰ 1953 ਨੂੰ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਾਜਨ ਚੌਘ, ਅਨੁਵਾਦਕ